

Davacı şirket vekili, davalılar tarafından müvekkili şirketin kişilik haklarına ve ticari itibarına saldırıda bulunulduğunu iddia ederek şirketin yerleşim yeri mahkemesinde manevi tazminat talep etmiştir.

Mahkemece, tüzel kişilerin kişilik haklarından ve dolayısıyla manevi zararlarından söz edilemeyeceği, tüzel kişiler için ancak kazanç kaybı niteliğinde maddi zararları söz konusu olacağından, davanın davacı şirketin ikametgahı mahkemesinde açılmayacağını belirterek dava dilekçesinin yetki yönünden reddine karar verilmiştir.

Bir tüzel kişinin kişisel haklarından olan adı, şerefi, onuru ve itibarı gibi varlıklarına yapılan saldırının, bu manevi değerlerinde bir eksilmeye neden olacağı bir gerçektir. Gerçi duyguları olmayan tüzel kişilerin elem duymaları düşünülemez. Ancak bu onların kişilik değerlerinin saldırıya uğramadığı sonucunu doğurmaz.

Hukuk düzeni tüzel kişileri hukuk sujesi olarak tanıdığına ve onlara ad, şeref, onur ve itibar gibi kişisel varlıklar bahşedilmiş olduğuna göre, tüzel kişilerin de manevi tazminat talep edebileceklerini kabul etmek gerekir. Zaten manevi zarar, salt üzüntünün varlığı halinde değil, kişinin kişilik değerlerinin saldırıya uğraması durumunda gerçekleşen bir zarardır. Bunun içindir ki, gerek Türk Medeni Kanunu ve gerekse Borçlar Kanunu yalnız gerçek kişilerin değil, aynı zamanda tüzel kişilerin de kişisel haklarını korumaktadır.

Tüzel kişinin çevresinde kazandığı itibarı aşağılayan yazılı, sözlü veya görüntülü beyanlar, şu veya bu vasıflara sahip olmadığına ilişkin yayınlar, kişilik haklarından şeref ve haysiyete yönelik tecavüz olarak kabul edilmelidir. Tüzel kişinin şeref ve haysiyeti yanında onun toplumsal itibarı, ticari itibarı da bu korumadan yararlanır. Gerçek kişilerle tüzel kişiler arasında bu konuda ayırım yapılmadığı manevi zararın tanımından da çıkarılabilir.

Bu nedenlerle tüzel kişilerin kişilik haklarına saldırı nedeniyle manevi tazminat davalarının davacı şirketin ikametgahı mahkemesinde de açılabileceği

Hukuk Genel Kurulunda yapılan görüşmeler sırasında oybirliğiyle kabul edilmiştir.

Açıklanan nedenlerle, Hukuk Genel Kurulunca da benimsenen Yargıtay ilgili dairesi tarafından verilen bozma kararına uyulmak gerekirken, önceki kararda direnilmesi usul ve yasaya aykırı olup direnme kararı bozulmalıdır.